הכל חייבין בראייה • במעלות ראייה כל זכורך (שמות כג) שבריכים להתראות בעזרה ברגל: **תנן מחבים שוטה וקטן** • דלאו בני דעה נינהו ופטורין ממעשה: **המחגיר והשומע** • כולה יליף מקראי בגמרא: **ומי שאינו יכול לעלות ברגליו** • מירושלים לעזרה ובגמרא מפרש להו: **לי זהו קטן כו'** • אבל תורה אור מכאן ואילך אף על פי שאינו חייב מן התורה הטילו חכמים על אביו ועל אמו לחנכו במצות: **שלש רגלים** • הראוי לעלות ברגליו חייב הכתוב וכיון דגדול פטור מן התורה, קטן לאו בר חיובא הוא: **ב"ש אומרים הראייה שתי כסף** • גדול הבא להראות צריך להביא עולה. ואינה פחותה משתי כסף שתי מעות כסף שהן שלש דינר שנאמר "ולא יראו פני ריקם" (שם) ויליף בגמרא שצריך להביא עולה אע"פ שלא נתנה בו תורה שיעור חכמים נתנו שיעור: **והחגיגה** • שלמי חגיגה חייבין היחידים להביא ברגל דילפינן לה בשלמי פירקין (דף ט.) מ"חגגותם אותו חג לה': **גמ'** ולרבינא דאמר כו' • לקמן אמרינן בפירקין (דף ז.): הניחא למאן דאמר כו' • לקמן אמרינן בפירקין (דף ט.) שיש לקרבנות החג תשלומין כל ז' ואיפליגו בה אמוראי איכא למאן דאמר תשלומין זה לזה (ס"ל) תשלומין דראשון הן ואמרינן מאי ביניהו חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני אי איכא ביניהו מאן דאמר כולן תשלומין לראשון מי שמחויב בראשון ולא הביא יביא באחד משאר הימים ומי שלא הביא בראשון אינו צריך תשלומין ומאן דאמר תשלומין זה לזה קסבר המובה מוטלת על כל אחד מן שאר הימים ולא על הראשון לבדו הלכך אף מי שפטור בראשון ונראה בשני חייב להביא ואם לא יביא בו ביום יביא למחר: (ג) נראה נראה • [ירָאֶה] כתיב וקריינן יֵרָאֶה: יֵלֵךְ כל זכורך אף פני האדון המשמש שהאדם רואה את השכינה, יֵלֵךְ כל זכורך אף פני האדון המשמש שהאדון בא לקיים הכתוב ראייתו: כלבך שבת (ג) לבלותך • כך הוא בא לירלות ממך: מה לבלותך • בשתי עיניו: אף • (אלא) לירלות מן האדם בשתי עיניו של אדם: **משנה** ראשונה • קודם שחזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש, סיפא דמתני' דקתני "תנן מן הטעדים שאינן משתחרים" דלוקמא רבינא במי שהיו עבד והיו בן חורין דפטור נשנית קודם שחזרו ב"ה, הבל לאחר שהודו לב"ש שיש על ב"ש לכוף את אחרונו ולהחזיר לב"ש לכוף את אחרונו ולהחזיר לב"ש לכוף את אחרונו ולהחזיר ל